Lietas Nr. 130026116
Lietas arhīva Nr. 1-0261-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016.gada 19.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā : tiesnese K.Maike
ar sekretāri A.Āboltiņu,
piedaloties /pers. A/
2016.gada 18.februārī
Rīgā, Abrenes ielā 3, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, deklarētā dzīves vieta /adrese/, Pļaviņu novads, un

k o n s t a t ē j a :

2016.gada 23.janvārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC211153, par to, ka 2016.gada 22.janvārī plkst.22.28, Rīgā, pa Dzelzavas ielu no Ierīķu ielas puses Gustava Zemgala gatves virzienā brauca BMW 318 Nr./TL numurs/, vadīja to /pers. A/, kuram alkohola koncentrācija bioloģiskā vidē asinīs bija 2,46%. (Alkohola koncentrācija noteikta VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā" Rīgā, Tvaika ielā 2).

Izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtās daļas par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai rajona (pilsētas) tiesā.

/pers. A/ lietas izskatīšanas laikā paskaidroja, ka savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā neatzīst, paskaidroja, ka tajā dienā ir bijis alkohola reibumā, bet transportlīdzekli nav vadījis, to vadīja viņam nezināma persona, kura šajā vakarā atpūtās tajā pašā kompānijā, kurā atpūtās viņš, sākotnēji, kad šī persona viņu veda, viņš bija sēdējis transportlīdzekļa aizmugurējā sēdeklī un aizmidzis, bet, kad pamodās, konstatējis, ka transportlīdzeklī neviena nav un ir auksti, lai ieslēgtu salonā siltāku gaisu, pārsēdās vadītāja sēdeklī, sāka meklēt telefonā kontaktus, lai piezvanītu kādam, kas vārēs viņu nogādāt galamērķī, bet tad aizmiga, pamodās tikai tad, kad transportlīdzeklim bija izsists stikls un atvērtas durvis. Uzskata, ka ir noticis pārpratums.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors Dzintars Daškovs nopratināts, tiesas sēdē kā liecinieks, liecināja, ka, konkrētu datumu pateikt nevar, bet atceras, ka tas bija janvārī, kad pildīja dienesta pienākumus un vadīja dienesta transportlīdzekli, tad pa rāciju dzirdēja, ka kāds cits transportlīdzekļa vadītājs zvana uz dežūrdaļu un informē, ka uz Zemitānu pārvada iespējams transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli alkohola reibumā, tā kā tajā brīdī atradās uz Brīvības gatves, braucot centra virzienā, ieslēdza bākugunis un devās tajā virzienā, kurā norādīja zvanītājs, zvanītājs informēja, ka transportlīdzeklis ir apstājies uz Dzelzavas ielas. Kad brauca pa šo ielu, tur stāvēja BMW, pēc numura zīmes varēja noteikt, ka stāvošais transportlīdzeklis ir tas, par kuru ziņoja zvanītājs, stāvošajā transportlīdzeklī vadītāja vietā atradās /pers. A/, kurš bija aizmidzis un gulēja, transportlīdzekļa durvis bija nobloķētas, tās atvērt nevarēja, tāpēc tika izsaukts glābšanas dienests. Apliecināja, ka transportlīdzekļa vadīšanas faktu pats nav redzējis, bet pēc iekšējās pārliecības, uzskata, ka tieši /pers. A/ bija vadījis šo transportlīdzekli.

Motīvu daļa

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantam institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un novērtējusi tajā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, kā arī noklausījusies /pers. A/ paskaidrojumus un liecinieka liecības tiesas sēdē, tiesa uzskata, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret /pers. A/ par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu ir izbeidzama turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir

jebkuras Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1]pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa konstatē, ka lietā atrodas sekojoši rakstveida pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC211153; VP RRP KPP PPP CPB 4.rotas jaunākā inspektora D.Daškova ziņojums; medicīniskās pārbaudes protokols Nr.342; transportlīdzekļa izņemšanas protokols.

Lai noskaidrotu vai /pers. A/ rīcībā ir Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, pirmkārt, ir jākonstatē, ka persona ir vadījusi vai mācījusi vadīt automašīnu.

Vērtējot lietā esošos materiālus un /pers. A/ paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds, par to, ka /pers. A/ bija alkoholisko dzērienu ietekmē brīdī, kad tika veikta alkohola ietekmes pārbaude, bet pastāv strīds par to, vai /pers. A/ vadīja transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, būdams alkohola ietekmē. /pers. A/ lietas izskatīšanas laikā kategoriski noliedza, ka bija vadījis transportlīdzekli alkohola ietekmē, norādīja, ka transportlīdzekli vadīja cits vadītājs, kurš, apturēja transportlīdzekli, izkāpa no tā un aizgāja.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 28.punkts paredz, ka transportlīdzekļa vadītājs ir fiziska persona, kas vada transportlīdzekli, tai skaitā vadīšanas iemaņu pārbaudes laikā, kura notiek normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vai apmāca vadīt transportlīdzekli personu, kurai nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Šis jēdziens uz personu, kura ir vadījusi transportlīdzekli, attiecas līdz tam brīdim, kad šo transportlīdzekli sāk vadīt cita persona.

2016.gada 23.janvāra administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC211153 fiksēts, ka 2016.gada 22.janvārī plkst.22.28, Rīgā, pa Dzelzavas ielu no Ierikļu ielas puses Gustava Zemgala gatves virzienā brauca BMW 318 Nr./TL numurs/, vadīja to /pers. A/, kuram alkohola koncentrācija bioloģiskā vidē asinīs bija 2,46%.

Izvērtējot /pers. A/paskaidrojumus un liecinieka D.Daškova liecības, kopsakarā ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, rodas šaubas par to, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā. Minēto šaubu pamatā ir pretrunas starp administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto transportlīdzekļa vadīšanas faktu minētajā vietā, liecinieka D.Daškova liecībās minēto un viņa sastādīto dienesta ziņojumu. No lietas materiāliem un liecinieka liecībām tiesas sēdē neizriet, ka D.Daškovs būtu redzējis, ka tieši /pers. A/ vadījis transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā, tas ir, vadījis transportlīdzekli pa Dzelzavas ielu no Ierikļu ielas puses G.Zemgala gatves virzienā, minēto tiesas sēdē apliecināja arī pats liecinieks. No liecībām izriet, ka D.Daškovs notikuma vietā ieradies, pamatojoties uz aculiecinieka izsaukumu, kurš informējis policijas darbiniekus pa tālruni, ka šīs personas ieskatā BMW vadītājs, iespējams, ir alkohola reibumā, un konstatējis, ka uz ielas stāv transportlīdzeklis BMW, vadītāja sēdeklī cilvēks ir iemidzis, pamodināt viņu nebija iespējams, jo viņš nekādi nereaģēja, tika izsaukts glābšanas dienests, un transportlīdzeklim tika izsists stikls.

Lietas materiālos neatrodas nevienas citas personas liecības vai paskaidrojumi, kura būtu redzējusi transportlīdzekļa vadīšanas faktu, tāpat arī lietas materiālos neatrodas dienesta ziņojumā minētais audio ieraksts, kurā ir fiksēta izsaucēja saruna ar policijas darbiniekiem, tāpat arī no lietas materiāliem nav identificējama persona, kura ir paziņojusi policijas darbiniekiem par iespējamo transportlīdzekļa vadīšanas faktu alkohola reibumā, jo lietas materiāli nesatur ziņas, ar kuru palīdzību būtu noskaidrojama šīs personas identitāte.

Tiesa uzskata, ka amatpersonai, kura sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu un veikusi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nepieciešams arī pievienot pierādījumus, kas apstiprinātu administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto, jo saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]panta sesto daļu, tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta praksē ir atzīts, ka tiesai, šaubas ir jātulko par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr. SKA-219/2007 17.punkts un 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-493/2008 14.punkts).*

Konkrētajā gadījumā tiesa, novērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka lietai nav pievienoti pietiekami pierādījumu, kas apliecinātu, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, būdams alkoholisko dzērienu ietekmē, līdz ar to tiesai ir radušās šaubas par to, ka /pers. A/ ir vainīgs Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Administratīvā soda, tāpat kā jebkura cita soda piemērošanā, šaubas, ko nevar novērst, ir iztulkojamas par labu personai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta otrā daļa nosaka, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei. Savukārt Iestādes pārstāvis uz lietas izskatīšanu nebija ieradies.

Pie norādītajiem apstākļiem tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pietiekami pierādījumu, kas atspēkotu /pers. A/ paskaidrojumos norādīto un nav iegūti tādi pierādījumi, kas pārliecinoši apliecinātu, ka /pers. A/ bija vadījis transportlīdzekli, būdams alkoholisko dzērienu ietekmē.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka lietā nav objektīvu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā. Liecinieka iekšējā pārliecība, ka /pers. A/ ir

vadījis transportlīdzekli administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, tiesas ieskatā nevar būt par pamatu soda piemērošanai, jo personas saukšana pie administratīvās atbildības, uz pieņēmumu pamata, nav pieļaujama. Līdz ar to tiesa uzskata, ka /pers. A/ darbībās nav konstatējams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15} panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, sakarā ar ko, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.panta otrajā daļā un 274.^{1} panta pirmajā daļā noteiktajam, izlemjot jautājumu par izņemtajām mantām un dokumentiem, tiesa konstatē, ka /pers. A/ izņemts transportlīdzeklis BMW 318, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kas ir atdodams atpakaļ transportlīdzekļa īpašniekam**.**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 7.pantu, 149^{15}.panta ceturto daļu, 239. panta 1. punktu, 243.pantu, 243^{1}.pantu, 244.pantu, 274.pantu, 274.^{1}pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{7}pantu, 289.^{16}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret /pers. A/, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Izņemto transportlīdzekli BMW 318, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, atdot atpakaļ šī transportlīdzekļa īpašniekam.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā **2016.gada 19.februārī**.

Tiesnese K.Maike